

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G.**, O., N., C. (predtým S.H., s. r. o.), (predtým S.D., IČO: X., (predtým S.H., a. s. (predtým V., a. s., O., X., zast. advokátkou JUDr. V.H., Advokátka kancelária, K., X., proti žalovanému: **Á.**, R., M., evidovanému v obchodno-registračnej a informačnej službe M. pod číslom Cg. X, zast. advokátom JUDr. Ľ.F., Advokátka kancelária, L., X., **o určenie neexistencie zmluvných sankcií, na základe zmluvy o kúpe akcií – privatizačnej zmluvy uzavretej 09. 01. 1998**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Cb 27/03-623 zo dňa 30. 04. 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Cb 27/03-623 zo dňa 30. 04. 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 17 Cb 27/03-623 zo dňa 30. 04. 2008 rozhodol tak, že konanie zastavil, žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a na zaplatenie tlmočného štátu vo výške 5 072,- Sk

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobou zo dňa 14. 11. 2003 žalobca žiadal určiť, že právo žalovaného voči žalobcovi na peňažné plnenie podľa článku 5.1 a čl. 5.5 zmluvy o kúpe akcií – privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998 označenej v maďarskom jazyku „Részvény adásvételi szerződés Privatizációs szerződés“ neexistuje. Zo žaloby zistil, že žalobca vecnú príslušnosť súdu považoval za danú podľa § 9

ods. 3 písm. i/ O. s. p., a že žalovaný pri prvom úkone vzniesol námietku v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 O. s. p., že vec sa má podľa dohody účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, preto je vylúčená právomoc slovenských súdov. Vzhľadom na to, že žalovaný je maďarským subjektom, súd za prvoradú otázku považoval vyriešiť, či je daná právomoc slovenských súdov na rozhodovanie v tejto veci. Citoval ustanovenie § 7 O. s. p., zaoberal sa pojmom právomoc s poukazom na ustanovenia § 103, § 104 s tým, že nedostatok právomoc predstavuje nedostatok podmienky konania, ktorú nemožno odstrániť a súd je povinný konanie zastaviť. Zároveň sa zaoberal pojmom príslušnosť a konštatoval, že pri určení vecnej a miestnej príslušnosti súdu, platí zásada perpetuatio fori, v zmysle ktorej sa vecná a miestna príslušnosť – ako podmienka konania – posudzujú podľa okolností, ktoré existujú v čase začatia konania. S poukazom na zákon 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ZMPS), uviedol, že právomoc slovenských súdov v civilných veciach s medzinárodným prvkom, upravuje tento zákon, pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy. Citoval ustanovenia § 37 ZMPS, § 37e ZMPS zákon č. 244/2002 Z.z., s poukazom na ktoré konštatoval, že dohoda o založení príslušnosti cudzozemského súdu podľa ZMPS, alebo podľa zákona o rozhodcovskom konaní, má za následok vyňatie spornej majetkovej veci z príslušnosti a právomoci slovenských súdov, zakladá tak neodstrániteľnú prekážku konania, spočívajúcu v nedostatku právomoci slovenského súdu (§ 104 ods. 1 O. s. p.). S poukazom na článok 11.1 privatizačnej zmluvy konštatoval, že zmluvné strany bez akýchkoľvek pochybností prejavili vôľu riešiť spory, ktoré zo zmluvy vzniknú, v konaní pred rozhodcami. Konajúci súd uviedol, že zmluvné strany neprejavili vôľu dohodnúť právomoc niektorej zo zmluvných strán, tak ako to má na mysli Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovodemokratickou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach (vyhláška Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 63/1990 Zb.). S odkazom na uvedené vo vzťahu k námietke žalovaného podľa § 106 ods. 1 O. s. p., súd za potrebné považoval prejudiciálne riešiť platnosť rozhodcovskej doložky v privatizačnej zmluve. Z textu rozhodcovskej doložky, ktorá má v rámci Privatizačnej zmluvy procesný charakter, nesporne vyplýva, že pre riešenie sporov, ktoré zo zmluvy vzniknú, je dohodnuté maďarské vecné právo a pre procesný postup voleného súdu je záväzný rokovací poriadok, prijatý pri vzniku sporu. Uviedol, že ohľadom rozhodcovskej doložky osobitná vôľba práva neexistuje a keďže ide o rozhodcovskú doložku z medzinárodného obchodného styku, treba ju posúdiť podľa ustanovení Európskeho

dohovoru o medzinárodnej obchodnej arbitráži, publikovaného vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 176/1964 Z. z., ktorý je v zmysle § 41 zákona č. 218/1996 Z. z. o rozhodcovskom konaní platnom v čase dojednania rozhodcovskej doložky v Privatizačnej zmluve (ďalej len zákon o rozhodcovskom konaní) tou medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Citoval čl. 1, čl. IV. bod 2 Dohovoru, časť 5 zákona č. LXXI 1994 o arbitráži, platného v Maďarsku v rozhodnom čase, podľa ktorého rozhodcovskou zmluvou je zmluva, ktorou sa strany zaväzujú predložiť svoj spor, ktorý medzi nimi vznikol, alebo môže vzniknúť z určitého právneho vzťahu, či už zmluvného, alebo nezmluvného, na rozhodcovské konanie, a že rozhodcovská zmluva musí byť uzavretá písomne. Uviedol, že podľa § 34 ods. 1 zákona č. 218/1996 Z. z. prípustnosť rozhodcovskej zmluvy sa vždy posudzuje podľa tohto zákona. Uviedol, že z obsahu Privatizačnej zmluvy je nesporné, že spory, ktoré z nej vyplývajú, môžu byť predmetom rozhodcovskej zmluvy a že ostatné náležitosti rozhodcovskej zmluvy sa posudzujú podľa tohto zákona, ak si účastníci nezvolili právny poriadok, podľa ktorého sa má rozhodcovská zmluva posudzovať. Citoval rozhodnutie v dovolacom konaní sp. zn. Obdo V 73/2003, v ktorom bol ustálený právny záver, že v rozhodcovskej zmluve, alebo rozhodcovskej doložke musí byť výslovne uvedený záväzok jej účastníkov, že sa podrobia rozhodcovskému konaniu, a že rozhodcovská zmluva, alebo rozhodcovská doložka zakladá aj záväzok, že sa účastníci podrobia rozhodnutiu, ktoré z rozhodcovského konania vzíde, obsahom vzťahu založeného rozhodcovskou zmluvou, alebo doložkou sa uzavretím zmluvy stáva aj záväzok podrobiť sa rozhodcovskému rozhodnutiu bez toho, aby musel byť výslovne v zmluve uvedený. Vzhľadom na uvedené konajúci súd tvrdenie žalobcu, že rozhodcovská doložka, z dôvodu jej rozporu s ustanovením § 2 ods. 4 zákona č. 218/1996 Z. z. neakceptoval. Konajúci súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že rozhodcovská doložka je neplatná z titulu rozporu s čl. II. Moskovského dohovoru o riešení občianskoprávných sporov vznikajúcich zo vzťahov hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce v rozhodcovskom konaní, publikovaný vyhláškou ministra zahraničných vecí č. 115/1974 Zb., keďže rozhodcovskou doložkou v čl. 11.1 Privatizačnej zmluvy bolo dojednané riešenie sporov pred Viedenským tribunálom z dôvodu, že žalobca, ani žalovaný nie sú hospodárskymi organizáciami, a ani vzťahy medzi nimi nie sú v zmysle chápania Dohovoru. Uviedol, že Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky, nevykonalo po svojom vzniku žiadny formálny úkon smerujúci k sukcesii do Moskovského dohovoru, avšak ho ani nevypovedal. S poukazom na § 6 ods. 3 zákona č. 1/1993 Z. z. o zbierke zákonov, že oznámením Ministra zahraničných vecí Slovenskej republiky nebol zverejnený zánik platnosti uvedenej medzinárodnej zmluvy, konajúci súd uviedol, že pre Slovenskú

republiku, táto je naďalej súčasťou slovenského právneho poriadku. Z dôvodu, že M., nie je viazanou stranou Dohovoru, Moskovská konvencia stratila vo vzťahu k M. účinnosť dňa 20. 10. 1994. Podľa konajúceho súdu nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky posudzovať zákonné akty suverénnej M., alebo ich rešpektovať. Vzhľadom k uvedeným dôvodom prvostupňový súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka dojednaná medzi žalobcom a žalovaným v čl. 11.1 Privatizačnej zmluvy, je platná, vec môže byť podľa slovenského práva podrobená rozhodcovskej zmluve, a že jej prejednanie v konaní rozhodcami, nepresahuje rámec právomoci priznanej im rozhodcovskou zmluvou (doložkou), z čoho je jednoznačne zrejmé, že táto doložka vylučuje právomoc slovenských súdov na konanie o návrhu žalobcu zo dňa 14. 11. 2003. Z uvedených dôvodov s poukazom na § 106 ods. 1 O. s. p., konajúci súd konanie zastavil. S ohľadom na nedostatok právomoci, konajúci súd neskúmal ďalšie podmienky konania, a ani sa nezaoberal skutkovými a právnymi otázkami. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podaním doručeným súdu 07. 08. 2008 podal odvolanie žalobca a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové konania súdu prvého stupňa. S názorom vysloveným v prvostupňovom rozhodnutí, že rozhodcovská doložka dojednaná v čl. 11.1 Privatizačnej zmluvy, je platná sa žalobca nestotožnil a za ďalšiu vadu napadnutého rozhodnutia, označil, že výrok rozhodnutia nie je dostatočne odôvodnený, s odkazom na § 157 ods. 2 O. s. p. S názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Obdo V 73/2003, sa nestotožnil a označil ho za také, ktoré nie je možné v žiadnom prípade považovať za súčasť judikatúry k naznačenému problému. Uviedol, že je na mieste proti tomuto rozhodnutiu protestovať, nakoľko dovolací súd znenie ustanovenia § 2 ods. 4 zákona č. 218/1996 Z. z. považoval za nie celkom presné, i keď je zrejmé, že pri jeho interpretácii niet žiadneho priestoru pre výklad. Za nesporné označil, že zákonodarca mal totiž požiadavku prevzatia osobitného záväzku strán podrobiť sa budúcemu rozhodcovskému rozhodnutiu na myslí inú ďalšiu obsahovú náležitosť rozhodcovskej doložky, lebo inak by ju osobitne neupravil ako samostatnú obsahovú náležitosť. Rozhodcovia nie sú orgán verejnej moci, ale súkromné osoby, a preto nie je nezvyčajné, že aby vážnosť záväzku bola potvrdená osobitným vyhlásením. Z uvedeného dôvodu názor, že rozhodcovská doložka nie je v rozpore s § 2 ods. 4 zákona č. 218/1996 Z. z. označil za nesprávny. Názor, že rozhodcovská doložka nie je neplatná, ani pre jej rozpor s čl. II. Moskovského dohovoru, žalobca označil za taktiež nesprávny. Podrobne rozpísal dôvody a uviedol, že zrušenie Hospodárskeho zákonníka nenesie so sebou aj zánik hospodársko-právnych vzťahov. Podľa žalobcu vzťah medzi

maďarskou a československou osobou, by sa ani počas platnosti neaplikoval podľa Hospodárskeho zákonníka, a preto zrušenie Hospodárskeho zákonníka, nemohlo mať vo vzťahu k Moskovskému dohovoru tie následky, na ktoré sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 1 Obo 221/2006 snaží poukázať. K otázke, že M.M. nie je zmluvnou stranou dohovoru, keďže riadne vypovedala Moskovský dohovor, uviedol, že táto skutočnosť nebola uvedená v Zbierke zákonov postupom podľa § 6 ods. 3 zákona č. 1/1993 Z. z. a oznámená. K otázke, či Moskovský dohovor je súčasťou nášho poriadku, a či platí aj vo vzťahu k Maďarskej republike, uviedol, že slovenské súdy nie sú oprávnené samostatne hodnotiť medzinárodnoprávne účinky údajnej výpovede Maďarskej republiky a ich prípadný vplyv na vnútroštátnu záväznosť takto údajne vypovedanej medzinárodnej zmluvy. Uviedol, že Moskovský dohovor nezanikol, a ani v nadväznosti na zánik RVHP, a preto názor prvostupňového súdu, že rozhodcovská doložka nie je v rozpore s čl. II Moskovského dohovoru, podľa žalobcu právne neobstojí. Za nesprávnosť napadnutého rozhodnutia označil opomenutie akéhokoľvek vyjadrenia sa k dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre obchádzanie Devízového zákona a obchádzanie zákona č. 97/1963 Zb. Bez uvedenia týchto zdôvodnení, preto podľa žalobcu nie je možné pristúpiť k preskúmvaniu napadnutého rozhodnutia, a teda ide o nepreskúmateľné rozhodnutie, ktoré je potrebné zrušiť.

Podaním doručeným súdu 03. 07. 2009 žalovaný doložil dokumenty do spisu, ktoré sa týkajú ďalších dvoch určovacích žalôb podaných žalobcom na súde v Slovenskej republike, ktorých predmetom je spochybnenie platnosti privatizačnej zmluvy a taktiež rozhodcovskej doložky, v ktorých konaniach Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval právny názor relevantný pre konanie vedené pod č. k. 4 Obo 130/2008. V prílohe č. 1 predložil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Cb 98/03-438 zo dňa 30. 04. 2008, ktorým bolo vo veci žalobcu S., predtým S., a. s. proti žalovanému Á.,R., út X, B. M. o určenie neplatnosti Zmluvy o kúpe akcií privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, konanie zastavené, s ohľadom na nedostatok právomoci súdu s poukazom na § 106 ods. 1 O. s. p. O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 3 Obo 132/2008-548 zo dňa 28. 10. 2008 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil, ktoré odvolacie rozhodnutie tvorí prílohu č. 2. V prílohe č. 3 podania žalovaný predložil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Obo 210/2006 zo dňa 30. 01. 2009, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Cbs 69/2003-483 zo dňa 07. 09. 2006, ktorým prvostupňový súd rozhodol, že rozhodcovská doložka uzavretá medzi žalobcom a žalovaným

dňa 09. 01. 1998 v rámci čl. 11.1 Zmluvy o kúpe akcií privatizačnej zmluvy je neplatná, tak že toto rozhodnutie zrušil a konanie zastavil z dôvodu prekážky veci právoplatne rozsúdenej v dôsledku zastavenia konania o neplatnosť privatizačnej zmluvy pre nedostatok právomoci slovenských súdov rozhodovať o privatizačnej zmluve.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu, nemožno vyhovieť.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Cb 27/03-623 zo dňa 30. 04. 2008, ktorým prvostupňový súd konanie o určenie neexistencie práva na zmluvné sankcie z privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, z dôvodu nedostatku právomoci slovenských súdov, zastavil. Z obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že prvostupňový súd ako prejudiciálnu otázku v tomto konaní riešil platnosť rozhodcovskej doložky uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v čl. 11.1 privatizačnej zmluve o kúpe akcií uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 09. 01. 1998. Z návrhu na začatie konania je zrejmé, že žalobca návrh na určenie neexistencie práva na zmluvné sankcie z privatizačnej zmluvy, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, podal z dôvodu preukázaného naliehavého právneho záujmu, ktorý naliehavým právnym záujmom bolo vyhovujúce rozhodnutie Viedenského krajinského súdu, ktorým S.H., a. s. (predtým S.D.) zaviazaný zaplatiť Á., R., út. 56 B., M., zmluvné akcie vyplývajúce z privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998. Viedenský krajinský súd rozhodoval vo veci nároku na zmluvné sankcie z privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998 s poukazom na dohodnutú rozhodcovskú doložku v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 09. 01. 1998. V predmetnom konaní žalobca, ktorý bol v konaní vedenom pred Viedenským krajinským súdom v postavení žalovaného, podal návrh na určenie neexistencie práva na zmluvné sankcie z privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, na ktoré bol už Viedenským krajinským súdom zaviazaný.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého uznesenia je, či prvostupňový súd správne rozhodol, keď pre nedostatok právomoci slovenských súdov s poukazom na § 106 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil.

Fakt, že prvostupňový súd k záveru o nedostatku právomoci slovenských súdov, dospel vykonaním dokazovania o platnosti rozhodcovskej doložky uzavretej v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998. Skutočnosť, že o platnosti rozhodcovskej doložky uzavretej v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, bolo rozhodované aj v inom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave č. k. 9 Cbs 69/2003-683 zo dňa 07. 09. 2006 sporná nie je, ktoré konanie bolo odvolacím súdom uznesením č. k. 5 Obo 210/2006 s poukazom na § 104 ods. 1 O. s. p. konanie zastavené a prvostupňový rozsudok, ktorým bola rozhodcovská doložka uzavretá v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, určená za neplatnú, zrušený s odkazom na § 221 ods. 1 písmeno d/ O. s. p. Aj z rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 2 Obo 132/2008-548 zo dňa 28. 10. 2008 je zrejmé, že bola potvrdená správnosť rozhodnutia č. k. 17 Cb 98/09-438 zo dňa 30. 04. 2008, ktorým bolo konanie o určenie neplatnosti privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998 z dôvodu nedostatku právomoci slovenských súdov s poukazom na § 106 ods. 3 O. s. p. konanie zastavené. Otázka platnosti respektíve neplatnosti, bola posudzovaná aj v dovolacom konaní, vedenom pod sp. zn. Obdo V 73/2003 zo záveru, z ktorého neplatnosť rozhodcovskej doložky uzavretej v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998 nevyplývala. Tvrdenie žalobcu v odvolaní tohto konania, že právny názor dovolacieho súdu v rozhodnutí Obdo V 73/2003, nemožno považovať za súčasť judikatúry v tomto konaní, odvolací súd označil za nerelevantné, nakoľko ide o rozhodnutie dovolacieho súdu, týkajúce sa rozhodcovskej doložky uzavretej v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, od určenia platnosti respektíve neplatnosti, sa odvíja aj rozhodnutie vo veci o určení neexistencie práva na zmluvné sankcie z privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, čo je predmetom tohto odvolacieho konania, ktoré je pre súdy nižšieho stupňa tak aj pre účastníkov konania záväzné. Zo všetkých predložených rozhodnutí je zrejmé, že otázka platnosti rozhodcovskej doložky v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, bola predmetom posúdenia v konaniach právoplatne rozhodnutých. Posudzovanie správnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodov uvedených v odvolaní, to je skúmania otázky platnosti respektíve neplatnosti rozhodcovskej doložky v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, z dôvodu prekážky veci už právoplatne rozhodnutej v tomto štádiu konania už možné nie je, nakoľko z právoplatne skončených rozhodnutí je zrejmé, že neplatnosť rozhodcovskej doložky v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998

preukázaná nebola. Žalovaný v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 O. s. p. vzniesol námietku, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, účastníci konania zhodne nevyhlásili, že na zmluve, to je na dohode o rozhodcovskej doložke v čl. 11.1 privatizačnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09. 01. 1998, netrvejú, a ani nebolo preukázané, že uznanie rozhodcovského orgánu bolo Slovenskou republikou odopreté. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd nepochybil, keď napadnutým uznesením rozhodol tak, že z dôvodu nedostatku právomoci Slovenských súdov konanie zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prvostupňové rozhodnutie z jeho správnych dôvodov v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. S poukazom na vyššie uvedené, s dôvodmi uvedenými v odvolaní spochybňujúcimi správnosť napadnutého rozhodnutia sa zaoberať nemohol, nakoľko otázka platnosti rozhodcovskej doložky, bola už predmetom právoplatných rozhodnutí.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že úspešnému žalovanému trovy v odvolacom konaní nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková